Άλεξ Τ. Σμιθ

Ο ΓΟΥΙΝΣΤΟΝ ΚΑΙ Η ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΙΑΤΙΚΗ ΕΥΧΗ

ΨΥΧΟΓΙΟΣ

✷ ΠΟΤΕ ΝΑ ΤΟ ΔΙΑΒΑΣΕΙΣ ✷ 1 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ ✷

ΚΑΠΟΤΕ ΤΑ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΑ...

ΕΒΔΟΜΗΝΤΑ ΧΡΟΝΙΑ ΠΡΙΝ

Είχε απομείνει μία εβδομάδα για τα Χριστούγεννα και στην οδό Γκι, απ' άκρη σ' άκρη, Κάτι Συνέβαινε.

Ήταν ένα παγερό, σκοτεινό απόγευμα. Χιονονιφάδες έπεφταν από τον ουρανό, στρώνοντας τους δρόμους με χιόνι παχύ σαν γλάσο από βουτυρόκρεμα. Τα καταστήματα ήταν στολισμένα και ολοφώτιστα, ενώ έξω από το μαγαζί με τα κατοικίδια μια μεγάλη ορχήστρα πνευστών έπαιζε εύθυμη μουσική. Γράμματα με παραλήπτη τον Άγιο Βασίλη γλιστρούσαν στις σχισμές των γραμματοκιβωτίων, ενώ κόσμος πηγαινοερχόταν ολοκληρώνοντας τις ετοιμασίες για τη μεγάλη μέρα.

Δώρα!

Γιρλάντες!

Μάτια που έλαμπαν!

© Κειμένου και εικονογράφησης: Alex T. Smith, 2026 / © ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΨΥΧΟΓΙΟΣ Α.Ε., Αθήνα 2026

Η έξαψη των γιορτών είχε προκαλέσει σε όλους μια μεταδοτική ζάλη.

Βασικά, όχι σε όλους…

Πίσω από τη μεγάλη βιτρίνα του μοναδικού αστόλιστου μαγαζιού της οδού Γκι, μπροστά στο οποίο ήταν τώρα παρκαρισμένο ένα φορτηγό μετακομίσεων, στεκόταν ένα κοριτσάκι. Ήταν επτά χρόνων, με σφιχτά κοτσιδάκια και ένα μικρό κενό ανάμεσα στα δύο μπροστινά της δόντια, από το οποίο της άρεσε να σφυρίζει. Αυτή ακριβώς τη στιγμή τραβολογούσε τα κρόσσια του κασκόλ της μεταφέροντας το βάρος της από το ένα πόδι στο άλλο. Δεν ένιωθε ΚΑΜΙΑ έξαψη.

Καμία ζάλη δεν την είχε πιάσει.

Την είχε πιάσει ΑΓΧΟΣ.

Κοιτούσε ανήσυχη πρώτα τη μία άκρη του δρόμου και ύστερα την άλλη, ενώ κάθε τόσο ξεφυσούσε εκνευρισμένα. Έφταιγαν οι μεταφορείς, που της έκοβαν τη θέα κάθε φορά που μπαινόβγαιναν κουβαλώντας κιβώτια και βαριά μπαούλα στο πίσω μέρος του φορτηγού.

«Νομίζω ότι αυτό ήταν!» ακούστηκε μια φωνή πίσω από το κοριτσάκι. «Μας μένουν εκείνα εκεί τα τελευταία κουτιά και τελειώσαμε!»

Η μικρούλα ξεκόλλησε τη μύτη της από το τζάμι και κοίταξε γύρω της. Πίσω της βρισκόταν αυτό που μέχρι πριν από λίγες μέρες ονομαζόταν Τσαγερία της Χαράς. Κάποτε ήταν μια καλοφωτισμένη καφετέρια με όμορφα πορτατίφ, ροζ πουά καθίσματα και ένα σωρό τραπεζάκια στρωμένα με κάτασπρα τραπεζομάντιλα. Ο άδειος πλέον πάγκος κάποτε φιλοξενούσε αχνιστές τσαγιέρες και στοίβες από νόστιμα κέικ. Το άνετο διαμέρισμα του επάνω ορόφου ήταν γεμάτο με όμορφα αντικείμενα, όπως ζεστές μάλλινες κουβέρτες απλωμένες σε μαλακά κρεβάτια, πύργους βιβλία και κορνιζαρισμένες φωτογραφίες κρεμασμένες στους τοίχους.

Τώρα τα τραπέζια και οι καρέκλες είχαν πουληθεί, τα κέικ είχαν φαγωθεί και όλα τα όμορφα αντικείμενα βρίσκονταν πακεταρισμένα μέσα σε ένα φορτηγό.

© Κειμένου και εικονογράφησης: Alex T. Smith, 2026 / © ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΨΥΧΟΓΙΟΣ Α.Ε., Αθήνα 2026

Η Τσαγερία της Χαράς ήταν τώρα σκοτεινή, κρύα και θλιβερή.

Στη μέση της σχεδόν άδειας αίθουσας στεκόταν μια ψηλή γυναίκα που έδειχνε κάπως κουρασμένη. Το ένα της χέρι ήταν ακουμπισμένο στην κοιλιά της, μέσα στην οποία στριφογύριζε ένα μωρό. Στο άλλο της χέρι κρατούσε μια λίστα, την οποία διάβαζε ξανά και ξανά.

Το κοριτσάκι γύρισε από την άλλη και συνέχισε να κοιτάζει τον δρόμο με Πάρα Πολύ Μεγάλη Αποφασιστικότητα. Γνώριζε τι επρόκειτο να συμβεί και δεν της άρεσε καθόλου.

«Τίλι», είπε μαλακά η γυναίκα. «Πρέπει να φύγουμε…»

«*Εσύ* μπορείς να φύγεις», είπε σθεναρά η Τίλι. «*Εγώ* θα περιμένω το ταχυδρομείο! Υποσχέθηκε ότι θα μου έγραφε και θα μείνω εδώ μέχρι να έρθει το γράμμα».

Κόλλησε ξανά τη μύτη της στο τζάμι και έψαξε με το βλέμμα της τον δρόμο.

«Τίλι», είπε η μητέρα της, «πρέπει να προλάβουμε το πλοίο. Δε θα μας περιμένει, ξέρεις…»

Η Τίλι δεν κουνήθηκε.

«Τίλι…» ψιθύρισε η μαμά της, ακουμπώντας την απαλά στο μπράτσο.

Η Τίλι δεν ήθελε καθόλου, μα *καθόλου*, να φύγει. Η καρδιά της ράγιζε στη σκέψη ότι θα εγκατέλειπε όχι μόνο το ζεστό σπιτάκι της, μα και την ίδια την οδό Γκι. Στην οδό Γκι ζούσαν οι φίλοι της. Εδώ πάντοτε συνέβαινε κάτι διασκεδαστικό. Αν λάμβανε το γράμμα που περίμενε, θα ένιωθε λιγότερο άσχημα που τα άφηνε όλα πίσω της.

Αναστέναξε.

Γενικά η Τίλι ήταν από τα παιδιά που δεν άφηναν τίποτα μισοτελειωμένο. Σε αυτή την περίπτωση, όμως, καταλάβαινε ότι ήταν μάταιο. Ο ταχυδρόμος ήταν άφαντος και, όσο κι αν δεν ήθελε να το παραδεχτεί, *πράγματι* έπρεπε να φύγουν. Γράμμα ξεγράμμα, έπρεπε να προλάβουν ένα υπερωκεάνιο.

«Εντάξει», είπε. Ακόμα κι έτσι όμως, φόρεσε αργά αργά τα γάντια της και

© Κειμένου και εικονογράφησης: Alex T. Smith, 2026 / © ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΨΥΧΟΓΙΟΣ Α.Ε., Αθήνα 2026

ακολούθησε τη μητέρα της έξω από το μαγαζί σέρνοντας τα βήματά της. Ανέβηκε στο φορτηγό χασομερώντας και, όσο ο οδηγός έβαζε μπρος, το βλέμμα της παρέμενε κολλημένο στον δρόμο.

Μα ταχυδρόμος πουθενά.

«Μου *υποσχέθηκε* ότι θα μου γράψει…» μονολόγησε σιγανά. Το τζάμι του παραθύρου άσπρισε από τον αχνό της ανάσας της. Ο οδηγός του φορτηγού πάτησε γκάζι και απομακρύνθηκε μες στη νύχτα, παίρνοντας μακριά την Τίλι, τη μαμά της και όλα τους τα πράγματα.

ΤΟΤΕ ΟΜΩΣ…

Με το που χάθηκε το φορτηγό στον ορίζοντα, συνέβησαν τρία Πολύ Ενδιαφέροντα Πράγματα.

Το πρώτο ήταν ότι στη γωνία εμφανίστηκε η ταχυδρόμος.

Όταν έφτασε στην παλιά τσαγερία, έριξε έναν φάκελο στη σχισμή της πόρτας και συνέχισε βιαστικά τον δρόμο της. Αν και φορούσε μπότες,

© Κειμένου και εικονογράφησης: Alex T. Smith, 2026 / © ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΨΥΧΟΓΙΟΣ Α.Ε., Αθήνα 2026

τα πόδια της κρύωναν και ο νους της ήταν στις ζεστές κάλτσες που την περίμεναν στο σπίτι της. Δεν αντιλήφθηκε ότι η τσαγερία ήταν κλειστή και άδεια. Κανείς δεν έμενε πια εκεί για να παραλάβει το γράμμα.

Το δεύτερο Πολύ Ενδιαφέρον Πράγμα ήταν ότι, όταν το γράμμα έπεσε στο πάτωμα, γλίστρησε σε μια χαραμάδα ανάμεσα στα σανίδια και εξαφανίστηκε στο σκοτάδι του υπογείου.

Το τρίτο Πολύ Ενδιαφέρον Πράγμα ήταν και το πιο ενδιαφέρον.

Δυο χάντρινα ματάκια είχαν δει (σχεδόν) τα πάντα…

© Κειμένου και εικονογράφησης: Alex T. Smith, 2026 / © ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΨΥΧΟΓΙΟΣ Α.Ε., Αθήνα 2026

ΜΙΑ ΓΙΡΛΑΝΤΑ ΜΕ ΓΙΟΡΤΙΝΕΣ ΚΑΛΤΣΕΣ

Φτιάξε τη δική σου γιρλάντα με γιορτινές κάλτσες για να διακοσμήσεις το δωμάτιό σου! Μπορείς μάλιστα να φτιάξεις πολλές ακόμα για να τις χαρίσεις σε φίλους και στην οικογένειά σου.

ΘΑ ΧΡΕΙΑΣΤΕΙΣ:

Χρωματιστό χαρτί ✳ Σπάγγο ή κορδόνι ✳ Χαρτόνι ✳ Ψαλίδι
Μολύβι ✳ Διακορευτή ✳ Κόλλα στικ ✳ Διακοσμητικά

1. Πάνω στο χαρτόνι σχεδίασε με το μολύβι σου προσεκτικά το περίγραμμα μιας μεγάλης κάλτσας. Αυτό θα είναι το πατρόν σου.
2. Ζήτησε από έναν μεγάλο να σε βοηθήσει να κόψεις το πατρόν με το ψαλίδι. Χρησιμοποίησε το πατρόν για να σχεδιάσεις πάνω στο χρωματιστό χαρτί όσες κάλτσες θέλεις για τη γιρλάντα σου. Έπειτα, ζήτησε από έναν μεγάλο να σε βοηθήσει να κόψεις τις χάρτινες κάλτσες.
3. Τώρα έρχεται το πιο διασκεδαστικό μέρος – η διακόσμηση! Στόλισε τις κάλτσες σου με ό,τι βρεις μέσα στο σπίτι (αλλά φρόντισε πρώτα να ρωτήσεις έναν μεγάλο!). Κόλλησε τα στολίδια με την κόλλα στικ.
4. Ζήτησε από έναν μεγάλο να ανοίξει μια μικρή τρύπα με τον διακορευτή στο πάνω μέρος κάθε κάλτσας. Στο τέλος, πέρασε το κορδόνι ή τον σπάγγο μέσα από τις τρυπούλες και κρέμασε τη γιρλάντα σου κάπου στο σπίτι ως χειροποίητη χριστουγεννιάτικη διακόσμηση. (Αν κάνεις έναν κόμπο στο κορδόνι κάθε φορά που το περνάς από μια τρυπούλα, οι κάλτσες θα μένουν σε απόσταση μεταξύ τους.)
5. Μπορείς να χρησιμοποιήσεις την ίδια μέθοδο για να φτιάξεις χριστουγεννιάτικα στολίδια και με άλλα σχήματα, όπως αστέρια ή χιονονιφάδες. Δοκίμασε να προσθέσεις γκλίτερ για επιπλέον λάμψη!

© Κειμένου και εικονογράφησης: Alex T. Smith, 2026 / © ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΨΥΧΟΓΙΟΣ Α.Ε., Αθήνα 2026

Απομένει μία εβδομάδα μέχρι τα Χριστούγεννα και ένα ξεχωριστό γράμμα από πολύ, πολύ παλιά μόλις βρέθηκε... Μέσα στο γράμμα υπάρχει μια ξεχωριστή ευχή που δεν παραδόθηκε ποτέ.

Ώρα για λίγο αφράτο χιόνι, ένα περιπετειώδες ταξίδι και τα πιο μαγικά Χριστούγεννα στην ασπραφιερή Νέα Υόρκη!

Μια γιορτινή περιπέτεια σε είκοσι τέσσερα κεφάλαια (και μισό!), ένα για κάθε ημέρα του Δεκέμβρη ως τα Χριστούγεννα. Το κάθε κεφάλαιο συνοδεύεται από μια γιορτινή δραστηριότητα. Θα κατασκευάσετε στολίδια, θα ετοιμάσετε νόστιμες λιχουδιές, θα ανακαλύψετε χριστουγεννιάτικες παραδόσεις απ' όλο τον κόσμο και πολλά πολλά ακόμα!

Στην ίδια σειρά κυκλοφορούν:

ΗΛΙΚΙΑ 5+

ISBN: 978-618-01-6512-8

9 786180 165128

ΚΩΔ. ΜΗΧ/ΣΗΣ: 32700

ΨΥΧΟΓΙΟΣ

ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΨΥΧΟΓΙΟΣ Α.Ε.
ΤΑΤΟΪΟΥ 121, 144 52 ΜΕΤΑΜΟΡΦΩΣΗ ΑΤΤΙΚΗΣ
ΤΗΛ.: 210 28 04 800
psichogios.gr ✉ info@psichogios.gr